

Arrest

**nr. 156 231 van 9 november 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 22 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 januari 2015 met referentnummer 50834.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN OOTEGHEM loco advocaat K. VAN ZANDWEGHE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 december 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 20 december 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 maart 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 25 september 2014.

1.3. Op 22 december 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 december 2014 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren in Abu Dhabi, de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), op 24 oktober 1979. U bent van Palestijnse origine en bent Soennitisch moslim van religie. U bent bij de UNRWA ingeschreven als Palestina-vluchteling van 1948. Uw beide ouders verblijven nog steeds in de VAE alsook uw jongere zus. Uw jongere broer woont in Canada en verkreeg daar de Canadese nationaliteit. In België heeft u een relatie met een Belgische.

Begin 2009 kon u uw verblijfsvergunning in de VAE niet meer verlengen zodat u in februari bij uw grootmoeder en tantes in het Palestijnse vluchtelingenkamp Ayn al-Hilwa ging wonen. In het kamp werkte u in een garage. Midden november kwamen mannen van Fatah u vragen om u bij hun gewapende tak aan te sluiten. U wilde dit niet maar ze lieten u tijd om erover na te denken. Op 1 december kwamen ze terug. Bij deze gelegenheid bedreigden ze u met de dood, scholden ze u uit en sloegen ze u. Hierna besloot u Libanon te verlaten. Op 5 december 2010 verliet u het land. U ging eerst naar Turkije en van daar trok u in een vrachtwagen naar België. Op 19 december kwam u in België aan en de volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw aanvraag legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw UNRWA-kaart, uw geboortecertificaat van de VAE, een kaart van de VAE om naar de gate in de luchthaven te kunnen gaan en uw Libanese kaart voor Palestijnse vluchtelingen.

B. Motivering

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet refereert, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Dienaangaande legt u een UNRWA-antsoenkaart en uw kaart voor Palestijnse vluchtelingen in Libanon voor. Het Commissariaat-generaal (CGVS) moet echter concluderen dat u niet aannemelijk maakte in Libanon te hebben gewoond en u dus onmogelijk daar van de UNRWA bijstand of bescherming kan hebben genoten. Artikel 1D is in uw geval dus niet van toepassing. De redenen waarom aan uw herkomst uit Libanon geen geloof kan worden gehecht zijn de volgende.

Ten eerste was u niet overtuigend wat betreft uw kennis over het leven in het kamp. Hier dient gesteld dat u wel degelijk enkele zaken over het kamp kon vertellen. Zo hanteerde u verscheidene malen plaatsnamen als “Saffuri”, “Tahtani-straat”, “Fawqani-straat”, “Jabal Halib” en “de groentemarkt” (zie gehoorverslag CGVS, dd. 25/09/2014, p. 8, 9, 12, 13, 14), wat inderdaad plaatsen in Ayn al-Hilwa zijn. Ook wist u dat Linu een belangrijk personage in het kamp was (zie CGVS, p. 12) en kon u enkele namen van moskeeën in het kamp noemen (zie CGVS, p. 18). Kennis van dergelijke plaatsnamen en heel bekende personages als Linu kunnen op zichzelf echter geen bewijs geven van werkelijke herkomst, aangezien deze eenvoudigweg te vinden zijn. Zodoende kan deze kennis niet opwegen tegen de volgende zaken die u niet weet.

Zo valt op dat u niet kan antwoorden wanneer u gevraagd wordt welke de belangrijke clans in het kamp zijn (zie CGVS, p. 12). Dit valt op omdat de clanstructuur juist heel eigen is aan de Palestijnse gemeenschap en omdat clans een centrale plaats innemen in het sociaal leven en in conflictbemiddeling (zie bijlage A in de blauwe map in het administratief dossier). Het kan bezwaarlijk overtuigen dat u anderhalf jaar (zie CGVS, p. 9) in het kamp zou hebben verbleven maar helemaal niet vertrouwd zou zijn met dit gegeven.

Verder is het vreemd dat u niet spontaan de islamistische organisatie Jund al-Sham zou kunnen noemen (zie CGVS, p. 8, 14). Precies in de periode dat u beweerde in het kamp te zijn (zie CGVS, p. 6, 9, 10) waren er immers geregeld conflicten tussen Fatah en Jund al-Sham (zie bijlage C in de blauwe map in het administratief dossier), zodat men zou denken dat precies deze groepering bij u bekend zou zijn.

Ook valt op dat u geen enkele school kon aanduiden (zie CGVS, p. 13) met naam of locatie. UNRWA voorziet nochtans acht scholen voor de UNRWA-Palestijnen van het kamp (zie bijlage E in de blauwe map in het administratief dossier). Scholen, en het daarmee samenhangende verkeer van honderden kinderen en jongeren, zijn zulke opvallende elementen in ‘een stad’ dat het niet kan overtuigen dat u langere tijd in het kamp zou hebben gewoond en er geen enkele zou kunnen noemen.

Het grootste probleem hier is echter dat u zich helemaal niet bewust bent van de activiteiten van UNRWA in het kamp. Wanneer over uw UNRWA-kaart werd gesproken zei u dat “een NGO” hulp geeft aan vluchtelingen (zie CGVS, p. 11). Gevraagd naar welke NGO dat was kon u niet antwoorden (zie CGVS, p. 11). Dit is bevreemdend omdat de protection officer u eerder in het interview naar UNRWA

vroeg (zie CGVS, p. 7) en omdat de naam "UNRWA" op de bewuste kaart staat (zie voorgelegde documenten in de groene map). Als u zelfs in die context niet kan zeggen dat UNRWA instaat voor de Palestijnse vluchtelingen in Ayn al-Hilwa, moet dat als een aanduiding gelden dat u nog nooit met de UNRWA te maken heeft gehad of er zelfs nooit van gehoord heeft. In acht genomen dat de UNRWA onder andere materiële hulp voorziet, onderwijs voorziet en medische zorgen voorziet, ook in Ayn al-Hilwa (zie bijlagen D en E in de blauwe map in het administratief dossier), is het niet aanvaardbaar dat u anderhalf jaar in het kamp zou gewoond hebben (zie CGVS, p. 9) en zelfs niet vaagweg met UNRWA bekend zou zijn. Aansluitend wist u niet dat de UNRWA onderwijs voorzag in het kamp (zie CGVS, p. 14) en kon u niet antwoorden op de vraag wat voor hulp UNRWA voorzag (zie CGVS, p. 7). Wanneer het verder dan over de diensten ging die men met de UNRWA-kaart kan verkrijgen, heeft u het weliswaar over eten en financiële diensten – zaken die de protection officer reeds in zijn vraag vermeldde – en voegde u daar nog bouwmaterialen aan toe (zie CGVS, p. 11). Het is echter bevreemdend dat u die diensten initieel niet aan UNRWA zou kunnen linken.

Omwille van bovenstaande bevindingen dienst sterk getwijfeld te worden aan uw verblijf in Ayn al-Hilwa.

Ten tweede kan u geen geloofwaardige verklaringen afleggen over een verblijf in Libanon. Waar u nog, zoals hierboven vermeld, een reeks plaatsnamen in het kamp kon noemen, kan u op geen enkele manier reden geven om aan te nemen dat u ooit in Libanon verbleef. Weliswaar kende u "Hezbollah" en de naam "al-Hariri" en kon u zeggen dat Hezbollah vooral in het Zuiden van Libanon zit (zie CGVS, p. 14, 15), maar dit zijn namen die een dusdanig grote wereldwijde bekendheid genieten dat dit niet als aanduiding kan dienen dat u werkelijk in Libanon was. Bovendien is het niet waarschijnlijk dat iemand die met Libanon bekend is Hezbollah als "een soort groepering" zou bestempelen (zie CGVS, p. 15). Dat is immers een heel onbepaalde manier van spreken wanneer het over zowat de meest dominante factie in Libanon gaat (zie bijlage F in de blauwe map in het administratief dossier).

Hier kunnen enkele andere lacunes in uw politieke kennis aan toegevoegd worden: zo wist u niet wie de president van Libanon was in de periode dat u daar zou zijn geweest (zie CGVS, p. 13-14) en als eerste minister noemde u Jamal al-Hariri (zie CGVS, p. 14). Terwijl dat in feite Saad al-Hariri was (zie bijlage G in de blauwe map in het administratief dossier). Verder was u niet vertrouwd met de twee politieke allianties die de Libanese politiek domineren, namelijk de "8 maart alliantie" en de "14 maart alliantie" (zie CGVS, p. 14; zie bijlage H in de blauwe map in het administratief dossier).

Bovenstaande lacunes zijn politiek van aard en hoewel het totaal niet aannemelijk is dat u hier niets van weet, zijn dit zaken waar niet iedereen evenveel interesse in heeft. Onderstaande elementen zijn in vergelijking dan ook van meer doorslaggevende aard want dit zijn zaken uit het dagelijks leven.

Zo heeft u geen enkel idee van de waarde van de Libanese Lire. Als richtprijs voor een taxirit gaf u vijf lire, voor de vervanging van een autoband eveneens vijf lire en voor de vervanging van remblokjes tien lire (zie CGVS, p. 18, 19). Dit werd u zo gevraagd omdat u beweerde in een garage te werken en dit dus zou moeten weten (zie CGVS, p. 9, 15). Gegeven dat de kleinste denominatie van de Libanese Lire 50 is (zie bijlage I in de blauwe map in het administratief dossier), moet worden geconcludeerd dat u nog nooit met Libanese Lire omging en het is niet geloofwaardig dat dat kan indien u in Libanon zou hebben verbleven. Deze conclusie wordt ondersteund door het feit dat u geen idee hebt van de wisselkoers van de Libanese Lire tegenover de USD (zie CGVS, p. 14). Dit is van belang omdat beide munten in Libanon door elkaar worden gebruikt, zelfs tot op het punt dat men met de ene munt betaalt en in de andere krijgt terugbetaald (zie bijlage I in de blauwe map in het administratief dossier). Kennis van de wisselkoers is dus elementair voor het dagelijks Libanese leven.

Als laatste punt kan nog worden toegevoegd dat u geen enkele Libanese netwerk-provider kent (zie CGVS, p. 18-19), wat eveneens opvalt temeer u over een gsm beschikte. Uw verklaring de naam te zijn vergeten kan, en dat hoeft geen betoog, bezwaarlijk overtuigen.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen is het niet geloofwaardig dat u ooit in Libanon verbleef. Een verblijf in Ayn al-Hilwa is daarmee logischerwijs eveneens uitgesloten. Aangezien de door u verhaalde problemen plaats hadden in Ayn al-Hilwa en u die in verband bracht met de politieke omstandigheden in dat kamp, moet worden besloten dat u die problemen niet aannemelijk maakte.

U kon dus niet aannemelijk maken dat u in Libanon heeft verbleven. Palestijnen zijn echter over het hele Midden- Oosten verspreid. Dan dient hier opgemerkt te worden dat u volstrekt niet vertrouwd bent met de Palestijnse leefwereld. Opnieuw kan u wel enkele positieve elementen aanbrengen, namelijk dat u de plaats van oorsprong van uw familie uit Palestina kan geven (zie CGVS, p. 3) en dat u de schrijver Darwish kent (zie CGVS, p. 3). Anderzijds vallen de volgende zaken op.

Centraal in de hele Palestijnse kwestie staat de PLO (zie bijlagen J en K in de blauwe map in het administratief dossier). Van een Palestijn van waar dan ook zou men dan ook verwachten dat hij, al is het van ver, bekend is met deze organisatie. Yaser Arafat is toch bijvoorbeeld een bijzonder bekend figuur en hij leidde lang de PLO. Verder speelt de PLO de hoofdrol in de Palestijnse queeste voor een eigen staat (zie bijlagen J en K in de blauwe map in het administratief dossier). U heeft echter geen idee

van welke partijen deel uitmaken van de PLO buiten Fatah (zie CGVS, p. 10). Nochtans is bijvoorbeeld het Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) een van de grotere partijen in de PLO (zie bijlagen J en L in de blauwe map in het administratief dossier).

Ook met Fatah blijkt u echter helemaal niet bekend. Frappant is bijvoorbeeld dat u niet weet welke partij de Westelijke Jordaanoever controleert en van mening bent dat Mahmud Abbas, de huidige president van de Palestijnse Autoriteit, niet aan een bepaalde partij is gebonden (zie CGVS, p. 19). Abbas is echter een van de stichters en leiders van Fatah (zie bijlagen M en N in de blauwe map in het administratief dossier). Bovendien kwam Abbas de afgelopen jaren uitgebreid in het nieuws in het kader van zijn pogingen om Palestina als staat te laten erkennen (zie bijlage O in de blauwe map in het administratief dossier), een onderwerp dat voor Palestijnen van zodanig groot belang is dat men mag veronderstellen dat iedereen in een Palestijnse leefomgeving er van hoorde.

Anderzijds kon u wel zeggen dat Hamas in Gaza aan de macht was (zie CGVS, p. 19). Ten gevolge van de confrontaties met het Israëliëse leger van de afgelopen jaren kwam Gaza echter zo prominent aan bod in het wereldnieuws dat dit feit bezwaarlijk als aanduiding kan dienen van uw Palestijnse herkomst. Er moet dus geconcludeerd worden dat uw verklaringen twijfels oproepen over uw Palestijnse herkomst. Deze twijfels worden versterkt door uw ongeloofwaardige verklaringen aangaande uw verblijf in Libanon.

Doorheen uw gehoor werd u verscheidene keren geconfronteerd met bovenstaande onaannemelijke lacunes in uw kennis. Hierop reageerde u door te zeggen dat u veel vergat, dat u geen belang hechtte aan politiek en dat u zich met uw eigen leven bezig hield (zie CGVS, p. 14, 19). Zoals hierboven aangetoond gaat uw onwetendheid echter te ver, zelfs over zaken uit het dagelijks leven, om hiermee te kunnen worden verklaard.

Normaliter zouden de documenten die u voorlegde een belangrijke aanduiding vormen van de waarachtigheid van uw verklaringen. De UNRWA-rantsoenkaart zou immers moeten aantonen dat u bij de UNRWA als Palestijns vluchteling bent ingeschreven en de Libanese kaart voor Palestijnse vluchtelingen in combinatie met uw geboorteakte van de VAE en uw luchthavenkaart zouden moeten aantonen dat u de man op de UNRWA-rantsoen kaart bent. Het CGVS ging na of uw UNRWA-registratie bestond en bleek dat een zekere S.(...) D.(...) inderdaad bekend was bij de UNRWA onder het registratienummer op de kaart die u voorlegde en dat de familie in Sidon was gevestigd, hoewel dit geen recente gegevens waren (zie bijlage P in de blauwe map in het administratief dossier).

In deze zaak dient de bewijswaarde van uw documenten echter gerelativeerd te worden. Ten eerste legt u slechts een kopie voor van de bewuste UNRWA-kaart en ten tweede bevat de Libanese kaart voor Palestijnse vluchtelingen geen foto waar dit normaal wel het geval is (zie bijlage Q in de blauwe map in het administratief dossier, gevonden door de titel van uw vluchtelingenkaart in te geven in google). Belangrijker is echter dat u geen geloofwaardige verklaringen kon afleggen aangaande uw herkomst. Documenten hebben slechts bewijswaarde in zoverre ze een coherent en aannemelijk relaas steunen. Zodoende kunnen de door u voorgelegde documenten de vele problematische elementen in uw verklaringen niet herstellen. Zo kan niet worden uitgesloten dat u de identiteit aannam van een andere UNRWA-Palestijn. Bijkomend dient bij de luchthavenkaart te worden vastgesteld dat het bijzonder vreemd is dat u die kaart zou bezitten zonder zelf een idee te hebben waarom u die nodig heeft (zie CGVS, p. 12). Dit doet vermoeden dat u deze kaart niet bezit voor een praktisch nut, maar enkel en alleen om een identiteit aan te tonen, een bevinding die de bewijswaarde ervan uiteraard niet ten goede komt.

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de vluchtelingenstatus geweigerd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt eveneens dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over waar u voor uw aankomst leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. U stelde het CGVS dan ook niet in de mogelijkheid om uw nood aan bescherming in te schatten en bijgevolg dient de status van subsidiaire bescherming u geweigerd te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/6/1 *juncto* de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), alsook de schending van artikel 39/76, derde lid van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus onterecht werd genomen en dient te worden hervormd. Verzoeker laat gelden dat bij zijn asielaanvraag een geboortecertificaat van de Verenigde Arabische Emiraten (hierna: de VAE) werd gevoegd, waaruit zijn Palestijnse nationaliteit duidelijk blijkt. Hij heeft aldus geen verblijfsrecht in zijn land van geboorte, daar zijn ouders zelf immigranten waren in de VAE. Verzoeker is opgegroeid in de VAE. Als kind kon hij er verblijven onder de werkvergunning van zijn vader. Vanaf zijn 21ste levensjaar, omstreeks het jaar 2000, was zijn verblijfsvergunning gebaseerd op een eigen arbeidscontract. Dit liep af in 2009 en verzoeker diende de VAE te verlaten. Begin 2010 kwam hij aan in Libanon en belandde daar in het vluchtelingenkamp Ayn Al-Hilwa bij enkele familieleden. Hij verbleef er naar eigen zeggen tien maanden en was er werkzaam als automechanicien. Verzoeker wijst erop dat hij tijdens het verhoor dd. 25 september 2014 de plaatsen in het kamp wist op te noemen waar hij dagelijks mee in contact kwam (groentemarkten, werkplaats, moskeeën,...), alsook de personen die hij nodig had, hetzij persoonlijk, hetzij voor zijn verblijf. Hij acht het niet verwonderlijk dat hij, die zich totaal afzijdig wenst te houden van de politieke kwesties, enkel nog deze zaken wist te vertellen. Bovendien is het volgens verzoeker niet uitgesloten dat hij de traumatische periode zoveel mogelijk heeft verdrongen en dat hij zich ook bewust niet heeft geïnformeerd over de heersende clanstructuur en politieke kwesties, dit om te vermijden teveel verweven te geraken in een conflict waar hij niets mee te maken wil hebben. Het is niet verbazingwekkend dat hij, die als Palestijn overal als paria wordt beschouwd, het traumatische verleden tracht te vergeten en zich louter toespitst op de toekomst, aldus verzoeker, die er voorts nog op wijst dat het verhoor plaatsvond maar liefst bijna 4 jaar na het moment van binnenkomen in België en dat de tijd die hij heeft doorgebracht in België al een viervoud is van zijn tijd in het vluchtelingenkamp. Hij stelt dat, wanneer hij in december 2010 werd aangesproken en als het ware werd gedwongen om zich bij de gewapende tak van Fatah aan te sluiten, het besef kwam dat hij zich niet langer afzijdig kon houden in de hele Palestijnse kwestie. Desondanks weigerde hij 'dienst' waarop hij werd afgetuigd en met de dood bedreigd. Verzoeker zag naar eigen zeggen geen andere mogelijkheid dan vluchten. Als staatloze zou hij teruggestuurd worden naar zijn gewone verblijfplaats, zijnde Libanon, alwaar hij vreest voor zijn leven. Verzoeker wijst erop dat Libanon geen land betreft op de lijst van "veilige landen van herkomst". Ook in de feiten kan Libanon naar het oordeel van verzoeker bezwaarlijk als veilig beschouwd worden. Recentelijk, meer bepaald sinds hij in 2010 besliste om te vluchten uit Libanon, zijn er immers tal van incidenten gebeurd in Libanon. De situatie is sindsdien alleen maar verslechterd, onder meer door de terreurdreiging van IS, en de almaar groter wordende stroom aan vluchtelingen afkomstig uit buurland Syrië. Verzoeker is de mening toegedaan dat enkel en alleen al op deze grond reeds kan worden besloten dat hij nog steeds een terechte, gegronde vrees heeft voor vervolging, of het oplopen van ernstige schade zoals bepaald in artikel 57/6/1, eerste lid *juncto* de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij voegt hieraan toe dat de toegenomen dreiging en terreurincidenten in de regio, in het bijzonder tegen Palestijnse vluchtelingen, een nieuw element uitmaken in zijn asielaanvraag en de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling (artikel 39/76, derde lid van de vreemdelingenwet). Hij vordert dan ook een bijkomend onderzoek naar deze nieuwe elementen en de concrete dreiging voor hem.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet juridische grondslag mist. Immers, overeenkomstig genoemd artikel is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Verzoeker beweert dat hij staatloos is en dat hij in de periode voor zijn komst naar België zijn gewone verblijfplaats had in Libanon. Zoals verzoeker correct opmerkt in het verzoekschrift komt Libanon niet voor op de lijst van veilige landen. Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet is *in casu* dan ook niet van toepassing.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk maakt in Libanon te hebben gewoond en hij dus onmogelijk daar van UNRWA bijstand of bescherming kan hebben genoten daar (1) hij niet overtuigend is wat betreft zijn kennis van het leven in het kamp Ayn al-Hilwa, (2) hij geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over een verblijf in Libanon, zodat tevens moet worden besloten dat hij de door hem verhaalde problemen, die plaatsvonden in Ayn al-Hilwa en die verzoeker in verband bracht met de politieke omstandigheden is dat kamp, evenmin aannemelijk maakte, (ii) hij volstrekt niet vertrouwd is met de Palestijnse leefwereld, hetgeen twijfels oproept over zijn Palestijnse herkomst en waardoor de bewijswaarde van de door hem voorgelegde documenten gerelativeerd dient te worden.

2.4.1. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953. Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Pb.L. 30 september 2004, afl. 304, 12) kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst, of zoals *in casu* de gewone verblijfplaats voldoende aantoont. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te

gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.4.2. *In casu* blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt in de onmogelijkheid te verkeren om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen en dat zulks *de facto* toe te schrijven is aan het feit dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn identiteit, zijn (Palestijnse) herkomst, waar hij voor zijn komst naar België leefde, onder welke omstandigheden en om welke reden hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft, en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Waar verzoeker wijst op zijn kennis van Ayn al-Hilwa, dient te worden benadrukt dat deze kennis zeer beperkt is en slechts enkele algemeenheden betreft. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in diens oordeel dat kennis van een aantal plaatsnamen, moskeeën en belangrijke personages als Linu allerminst een doorslaggevend bewijs kan vormen van verzoekers verblijf in het kamp. Dergelijke informatie kan immers eenvoudig worden teruggevonden en verzoekers kennis in dit verband weegt niet op tegen de zaken die hij niet weet.

Zo merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst correct op als volgt: *“Zo valt op dat u niet kan antwoorden wanneer u gevraagd wordt welke de belangrijke clans in het kamp zijn (zie CGVS, p. 12). Dit valt op omdat de clanstructuur juist heel eigen is aan de Palestijnse gemeenschap en omdat clans een centrale plaats innemen in het sociaal leven en in conflictbemiddeling (zie bijlage A in de blauwe map in het administratief dossier). Het kan bezwaarlijk overtuigen dat u anderhalf jaar (zie CGVS, p. 9) in het kamp zou hebben verbleven maar helemaal niet vertrouwd zou zijn met dit gegeven.*

Verder is het vreemd dat u niet spontaan de islamistische organisatie Jund al-Sham zou kunnen noemen (zie CGVS, p. 8, 14). Precies in de periode dat u beweerde in het kamp te zijn (zie CGVS, p. 6, 9, 10) waren er immers geregeld conflicten tussen Fatah en Jund al-Sham (zie bijlage C in de blauwe map in het administratief dossier), zodat men zou denken dat precies deze groepering bij u bekend zou zijn.

Ook valt op dat u geen enkele school kon aanduiden (zie CGVS, p. 13) met naam of locatie. UNRWA voorziet nochtans acht scholen voor de UNRWA-Palestijnen van het kamp (zie bijlage E in de blauwe map in het administratief dossier). Scholen, en het daarmee samenhangende verkeer van honderden kinderen en jongeren, zijn zulke opvallende elementen in ‘een stad’ dat het niet kan overtuigen dat u langere tijd in het kamp zou hebben gewoond en er geen enkele zou kunnen noemen.”

Verzoekers verweer dat hij zich totaal afzijdig wenst te houden van de politieke kwesties en dat hij zich bewust niet heeft geïnformeerd over de heersende clanstructuur en politieke kwesties, dit om te vermijden dat hij teveel verweven zou geraken in een conflict waar hij niets mee te maken wil hebben, kan de Raad allerminst overtuigen. Immers, zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing is de clanstructuur eigen aan de Palestijnse gemeenschap en nemen clans een centrale plaats in in het sociaal leven en in conflictbemiddeling. Er kan dan ook in alle redelijkheid worden verwacht dat ook iemand die niet betrokken is of wil zijn bij politieke kwesties vertrouwd zou zijn met deze clanstructuur, *quod non in casu*. Evenmin is enige politieke betrokkenheid vereist om bekend te zijn met de organisatie Jund al-Sham. Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, waren er in de periode waarin verzoeker beweert in Ayn al-Hilwa geweest te zijn, geregeld conflicten tussen Fatah en Jund al-Sham. Dergelijke conflicten kunnen niemand van de kampbewoners – politiek geëngageerd of niet – zijn ontgaan. Dat verzoeker Jund al-Sham aldus niet spontaan kon noemen wanneer hem gevraagd werd of er in het kamp gevechten plaatsvonden in de periode dat hij daar verbleef (administratief dossier, stuk 5, p. 8), doet mee afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijf in Ayn al-Hilwa.

Doorslaggevend in dit verband is echter verzoekers volstreekte onwetendheid omtrent de activiteiten van UNRWA in het kamp: *“Het grootste probleem hier is echter dat u zich helemaal niet bewust bent van de activiteiten van UNRWA in het kamp. Wanneer over uw UNRWA-kaart werd gesproken zei u dat “een NGO” hulp geeft aan vluchtelingen (zie CGVS, p. 11). Gevraagd naar welke NGO dat was kon u niet antwoorden (zie CGVS, p. 11). Dit is bevreemdend omdat de protection officer u eerder in het interview naar UNRWA vroeg (zie CGVS, p. 7) en omdat de naam “UNRWA” op de bewuste kaart staat (zie voorgelegde documenten in de groene map). Als u zelfs in die context niet kan zeggen dat UNRWA instaat voor de Palestijnse vluchtelingen in Ayn al-Hilwa, moet dat als een aanduiding gelden dat u nog nooit met de UNRWA te maken heeft gehad of er zelfs nooit van gehoord heeft. In acht genomen dat de UNRWA onder andere materiële hulp voorziet, onderwijs voorziet en medische zorgen voorziet, ook in Ayn al-Hilwa (zie bijlagen D en E in de blauwe map in het administratief dossier), is het niet aanvaardbaar dat u anderhalf jaar in het kamp zou gewoond hebben (zie CGVS, p. 9) en zelfs niet vaagweg met UNRWA bekend zou zijn. Aansluitend wist u niet dat de UNRWA onderwijs voorzag in het kamp (zie CGVS, p. 14) en kon u niet antwoorden op de vraag wat voor hulp UNRWA voorzag (zie CGVS, p. 7). Wanneer het verder dan over de diensten ging die men met de UNRWA-kaart kan verkrijgen, heeft u het weliswaar over eten en financiële diensten – zaken die de protection officer reeds in zijn vraag vermeldde – en voegde u daar nog bouwmaterialen aan toe (zie CGVS, p. 11). Het is echter bevreemdend dat u die diensten initieel niet aan UNRWA zou kunnen linken.”* Het valt niet te rijmen dat verzoeker enerzijds een UNRWA-rantsoenkaart neerlegt om aan te tonen dat hij bij UNRWA als Palestijns vluchteling is ingeschreven doch hij anderzijds niet met UNRWA bekend blijkt te zijn. Deze vaststelling werpt niet alleen een smet op de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijf in Ayn al-Hilwa, doch ook van zijn beweerde Palestijnse origine en UNRWA-registratie.

In de bestreden beslissing wordt voorts uitgebreid uiteengezet dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over een verblijf in Libanon en hij daarenboven helemaal niet vertrouwd blijkt te zijn met de Palestijnse leefwereld: *“(…) Waar u nog, zoals hierboven vermeld, een reeks plaatsnamen in het kamp kon noemen, kan u op geen enkele manier reden geven om aan te nemen dat u ooit in Libanon verbleef. Weliswaar kende u “Hezbollah” en de naam “al-Hariri” en kon u zeggen dat Hezbollah vooral in het Zuiden van Libanon zit (zie CGVS, p. 14, 15), maar dit zijn namen die een dusdanig grote wereldwijde bekendheid genieten dat dit niet als aanduiding kan dienen dat u werkelijk in Libanon was. Bovendien is het niet waarschijnlijk dat iemand die met Libanon bekend is Hezbollah als “een soort groepering” zou bestempelen (zie CGVS, p. 15). Dat is immers een heel onbepaalde manier van spreken wanneer het over zowat de meest dominante factie in Libanon gaat (zie bijlage F in de blauwe map in het administratief dossier).*

Hier kunnen enkele andere lacunes in uw politieke kennis aan toegevoegd worden: zo wist u niet wie de president van Libanon was in de periode dat u daar zou zijn geweest (zie CGVS, p. 13-14) en als eerste minister noemde u Jamal al-Hariri (zie CGVS, p. 14). Terwijl dat in feite Saad al-Hariri was (zie bijlage G in de blauwe map in het administratief dossier). Verder was u niet vertrouwd met de twee politieke allianties die de Libanese politiek domineren, namelijk de “8 maart alliantie” en de “14 maart alliantie” (zie CGVS, p. 14; zie bijlage H in de blauwe map in het administratief dossier).

Bovenstaande lacunes zijn politiek van aard en hoewel het totaal niet aannemelijk is dat u hier niets van weet, zijn dit zaken waar niet iedereen evenveel interesse in heeft. Onderstaande elementen zijn in vergelijking dan ook van meer doorslaggevende aard want dit zijn zaken uit het dagelijks leven.

Zo heeft u geen enkel idee van de waarde van de Libanese Lire. Als richtprijs voor een taxirit gaf u vijf lire, voor de vervanging van een autoband eveneens vijf lire en voor de vervanging van remblokjes tien

lire (zie CGVS, p. 18, 19). Dit werd u zo gevraagd omdat u beweerde in een garage te werken en dit dus zou moeten weten (zie CGVS, p. 9, 15). Gegeven dat de kleinste denominatie van de Libanese Lire 50 is (zie bijlage I in de blauwe map in het administratief dossier), moet worden geconcludeerd dat u nog nooit met Libanese Lire omging en het is niet geloofwaardig dat dat kan indien u in Libanon zou hebben verbleven. Deze conclusie wordt ondersteund door het feit dat u geen idee hebt van de wisselkoers van de Libanese Lire tegenover de USD (zie CGVS, p. 14). Dit is van belang omdat beide munten in Libanon door elkaar worden gebruikt, zelfs tot op het punt dat men met de ene munt betaalt en in de andere krijgt terugbetaald (zie bijlage I in de blauwe map in het administratief dossier). Kennis van de wisselkoers is dus elementair voor het dagelijks Libanese leven.

Als laatste punt kan nog worden toegevoegd dat u geen enkele Libanese netwerk-provider kent (zie CGVS, p. 18-19), wat eveneens opvalt temeer u over een gsm beschikte. Uw verklaring de naam te zijn vergeten kan, en dat hoeft geen betoog, bezwaarlijk overtuigen.

(...)

U kon dus niet aannemelijk maken dat u in Libanon heeft verbleven. Palestijnen zijn echter over het hele Midden- Oosten verspreid. Dan dient hier opgemerkt te worden dat u volstrekt niet vertrouwd bent met de Palestijnse leefwereld. Opnieuw kan u wel enkele positieve elementen aanbrengen, namelijk dat u de plaats van oorsprong van uw familie uit Palestina kan geven (zie CGVS, p. 3) en dat u de schrijver Darwish kent (zie CGVS, p. 3). Anderzijds vallen de volgende zaken op.

Centraal in de hele Palestijnse kwestie staat de PLO (zie bijlagen J en K in de blauwe map in het administratief dossier). Van een Palestijn van waar dan ook zou men dan ook verwachten dat hij, al is het van ver, bekend is met deze organisatie. Yaser Arafat is toch bijvoorbeeld een bijzonder bekend figuur en hij leidde lang de PLO. Verder speelt de PLO de hoofdrol in de Palestijnse queeste voor een eigen staat (zie bijlagen J en K in de blauwe map in het administratief dossier). U heeft echter geen idee van welke partijen deel uitmaken van de PLO buiten Fatah (zie CGVS, p. 10). Nochtans is bijvoorbeeld het Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) een van de grotere partijen in de PLO (zie bijlagen J en L in de blauwe map in het administratief dossier).

Ook met Fatah blijkt u echter helemaal niet bekend. Frappant is bijvoorbeeld dat u niet weet welke partij de Westelijke Jordaanoever controleert en van mening bent dat Mahmud Abbas, de huidige president van de Palestijnse Autoriteit, niet aan een bepaalde partij is gebonden (zie CGVS, p. 19). Abbas is echter een van de stichters en leiders van Fatah (zie bijlagen M en N in de blauwe map in het administratief dossier). Bovendien kwam Abbas de afgelopen jaren uitgebreid in het nieuws in het kader van zijn pogingen om Palestina als staat te laten erkennen (zie bijlage O in de blauwe map in het administratief dossier), een onderwerp dat voor Palestijnen van zodanig groot belang is dat men mag veronderstellen dat iedereen in een Palestijnse leefomgeving er van hoorde.

Anderzijds kon u wel zeggen dat Hamas in Gaza aan de macht was (zie CGVS, p. 19). Ten gevolge van de confrontaties met het Israëliëse leger van de afgelopen jaren kwam Gaza echter zo prominent aan bod in het wereldnieuws dat dit feit bezwaarlijk als aanduiding kan dienen van uw Palestijnse herkomst. Er moet dus geconcludeerd worden dat uw verklaringen twijfels oproepen over uw Palestijnse herkomst. Deze twijfels worden versterkt door uw ongeloofwaardige verklaringen aangaande uw verblijf in Libanon. (...)"

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete en overtuigende poging onderneemt om het geheel van voorgaande onwetendheden te verklaren. Hij tracht slechts op algemene wijze de in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in zijn kennis te vergoelijken, stellende dat hij zich totaal afwezig wilde houden van politieke kwesties en dat hij zijn traumatische verleden zoveel mogelijk heeft verdrongen en tracht te vergeten. Tevens wijst hij erop dat zijn gehoor pas plaatsvond vier jaar na zijn aankomst in België. Dergelijk verweer kan de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige kennis in hoofdte van verzoeker evenwel bezwaarlijk toedekken. De Raad benadrukt te dezen dat elke asielzoeker onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem worden verwacht dat de essentie van het asielaanvraag op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet en dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De vastgestelde onwetendheden betreffen aspecten van verzoekers directe en persoonlijke leefwereld. Verzoekers onwetendheid gaat dan ook te ver, zelfs over zaken uit het dagdagelijks leven, om met het verweer in het verzoekschrift te kunnen worden verklaard.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het volharden in zijn asielmotieven en het poneren van een gegronde vrees voor vervolging alsook van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

2.4.3. Ook de door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“Normaliter zouden de documenten die u voorlegde een belangrijke aanduiding vormen van de waarachtigheid van uw verklaringen. De UNRWA-rantsoenkaart zou immers moeten aantonen dat u bij de UNRWA als Palestijns vluchteling bent ingeschreven en de Libanese kaart voor Palestijnse vluchtelingen in combinatie met uw geboorteakte van de VAE en uw luchthavenkaart zouden moeten aantonen dat u de man op de UNRWA-rantsoen kaart bent. Het CGVS ging na of uw UNRWA-registratie bestond en bleek dat een zekere S.(...) D.(...) inderdaad bekend was bij de UNRWA onder het registratienummer op de kaart die u voorlegde en dat de familie in Sidon was gevestigd, hoewel dit geen recente gegevens waren (zie bijlage P in de blauwe map in het administratief dossier).*

In deze zaak dient de bewijswaarde van uw documenten echter gerelativeerd te worden. Ten eerste legt u slechts een kopie voor van de bewuste UNRWA-kaart en ten tweede bevat de Libanese kaart voor Palestijnse vluchtelingen geen foto waar dit normaal wel het geval is (zie bijlage Q in de blauwe map in het administratief dossier, gevonden door de titel van uw vluchtelingenkaart in te geven in google). Belangrijker is echter dat u geen geloofwaardige verklaringen kon afleggen aangaande uw herkomst. Documenten hebben slechts bewijswaarde in zoverre ze een coherent en aannemelijk relaas steunen. Zodoende kunnen de door u voorgelegde documenten de vele problematische elementen in uw verklaringen niet herstellen. Zo kan niet worden uitgesloten dat u de identiteit aannam van een andere UNRWA-Palestijn. Bijkomend dient bij de luchthavenkaart te worden vastgesteld dat het bijzonder vreemd is dat u die kaart zou bezitten zonder zelf een idee te hebben waarom u die nodig heeft (zie CGVS, p. 12). Dit doet vermoeden dat u deze kaart niet bezit voor een praktisch nut, maar enkel en alleen om een identiteit aan te tonen, een bevinding die de bewijswaarde ervan uiteraard niet ten goede komt.” Aangezien verzoeker deze motieven op generlei wijze concreet betwist, laat staan ontkracht worden ze integraal door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.4.4. De Raad stelt vast dat verzoeker thans in het bezit blijkt te zijn van een reisdocument voor Palestijnse vluchtelingen afgegeven door de Libanese ambassade van Brussel die tevens bevestigt dat verzoeker het statuut heeft van Palestijns vluchteling in Libanon. Deze documenten tonen enkel aan dat de Libanese ambassade verzoeker een reisdocument heeft afgeleverd en dat hij door de Libanese ambassade wordt gezien als een Palestijns vluchteling uit Libanon, niets meer en niets minder. Gelet op het flagrante gebrek aan kennis over het vluchtelingenkamp waar hij zou hebben gewoond en de situatie in Libanon in het algemeen, maakt verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk dat hij ooit in Libanon heeft gewoond en gewerkt, niettegenstaande niet kan betwist worden dat verzoeker in Libanon familie heeft.

2.4.5. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, oordeelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten niet toelaten enig geloof te hechten aan zijn beweerde verblijf in Ayn al-Hilwa, Libanon. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde problemen die verzoeker aldaar zou hebben gekend.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste asielrelaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

2.6. De Raad stelt tevens vast dat verzoeker niet aantoont dat er in Libanon een veiligheidssituatie heerst in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS